

ventioner, herunder menneskerettighedskonventionen.

Svar (9/8 04)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Internationale organer er tillagt forskellige roller. Nogle internationale organer har for eksempel en rådgivende rolle, mens andre har kompetence til at give medlemsstaterne retligt bindende pålæg. Derfor er det vanskeligt at besvare spørgsmålet generelt.

I det omfang internationale organer kan give medlemsstater folkeretligt bindende pålæg, vil de pågældende stater være folkeretligt forpligtet til at følge disse.

Anden kritik, anbefalinger eller vejledende udtalelser med videre fra internationale organer, som ikke indeholder egentlige juridiske forpligtelser, må naturligvis altid give ethvert medlemsland anledning til alvorlige overvejelser, herunder om behovet for ændring af lovgivning eller administrativ praksis. Regeringen forventer, at andre lande tager sådanne udtalelser alvorligt. Det gør vi selv.

Dette gør sig for eksempel gældende i forhold til anbefalingerne fra Europarådets menneskerettighedskommissær, som der refereres til i begrundelsen for spørgsmålet.

Det kan i den forbindelse oplyses, at det blandt andet fremgår af Europarådets resolution (99) 50 om Europarådets menneskerettighedskommissær af 7. maj 1999, at menneskerettighedskommissæren kan fremkomme med anbefalinger, holdninger og rapporter. Sådanne anbefalinger, holdninger og rapporter er ikke retligt bindende.

Der skal imidlertid ikke herske tvivl om, at menneskerettighedskommissærens anbefalinger i rapporten af 8. juli 2004 har givet regeringen anledning til nærmere overvejelser om udlændingelovgivningen.

Det fremgår således udtrykkeligt af det bilag, som er udarbejdet af Integrationsministeriet, og som er vedhæftet menneskerettighedskommissærens rapport, at ministeriet har noteret sig menneskerettighedskommissærens bemærkninger og anbefalinger, og at alle anbefalinger vil blive overvejet nærmere.

Integrationsministeren har herudover i den efterfølgende debat tilkendegivet, at visse af menneskerettighedskommissærens anbefalinger

kan føre til præciseringer af udlændingelovgivningen.

Ethvert land, herunder også Danmark, må dog i en sådan situation være berettiget til at redegøre for baggrunden for de kritiserede forhold, herunder hvorfor de kritiserede forhold ikke er fundet at stride mod menneskerettighederne, som det er sket i forbindelse med menneskerettighedskommissærens rapport.

Jeg kan i den forbindelse henvise til integrationsministerens to artikler i Politiken om emnet af henholdsvis 25. og 27. juli 2004 og et interview med integrationsministeren den 30. juli 2004 i Politiken.

Spm. nr. S 4486

Til indenrigs- og sundhedsministeren (22/6 04) af:

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

»Vil ministeren igangsætte en undersøgelse, der belyser omfanget af og årsagerne til børns stress, og efterfølgende tage initiativ til at forebygge problemerne i form af en helhedsorienteret handlingsplan?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til to avisartikler, der på det seneste har påvist, at stress blandt børn er et voksende problem. I dagbladet BT den 1. juni 2004 siger pædagog Klaus Wilmann, der også er formand for Børnerådet, at »Meget tyder på, at flere og flere småbørn lider af stress. Det ved vi fra pædagogerne og fra sygeplejersker og læger på hospitalernes børneafdelinger.«

Af Berlingske Tidende den 16. juni 2004 fremgår det, at 2.830 børn og unge sidste år var på lykkepiller, hvilket er en markant stigning i forhold til 1997, da 654 danskere under 17 år blev behandlet med de antidepressive piller. Overlæge Karl Johan Rump fra Børne- og Ungdomspsykiatrisk Afdeling på Gentofte Sygehus forklarer, at det stigende forbrug af antidepressive piller kan hænge sammen med, at flere børn end tidligere har brug for hjælp blandt andet til tvangsadfærd, kaldet OCD. Han tilføjer, at den behandlingskrævende tvangsadfærd ofte skyldes stress.